

114 Saenk kun dit hoved du blomst

Saenk kun dit ho-ved du blomst bøj det i bla-de-ne ned, vent kun med luk-ket kro-ne nat-tens liv-sa-li-ge fred	Buig nu je hoofdje, jij bloempje, vlij het in blaadjes zo zacht, wacht met je kroon geloken de zalige vredige nacht.
Sov som et barn, der-vug-ges blidt i sin mo-ders-favn, våg-ner kun halvt og suk-ker smi-len-de mo-ders--navn,	Slaap als een kindje dat wiegend dicht tegen moeder aan, 'n oogje opslaat en zucht stilletjes moeders naam.